

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.513 van 20 oktober 1998
in de zaak A. 78.457/XII-1317.**

In zake : Peter VAN DER HEYDEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten E. VAN DER MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de gouverneur van de provincie ANTWERPEN,
3. de stad ANTWERPEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Peter
VAN DER HEYDEN op 2 mei 1998 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"1. de beslissing van de Minister van Binnenlandse
Zaken met brief van 2-12-1997 meegedeeld aan de
Provinciegouverneur te Antwerpen om toepassing te
maken van art. 191, lid 2 GW. en aan de gemeenteraad
op te dragen om verzoeker als kandidaat op de lijst
te vervangen;

2. het verzoek van de Gouverneur in toepassing van
art. 191 GW aan de Gemeenteraad te Antwerpen gezonden
met verzoek tot vervanging;

3. het Gemeenteraadsbesluit van de Stad Antwerpen
van 16-2-1998, dat de vervanging beveelt van verzoeker
op de lijst met kandidaat Politie-Commissarissen
door adjunct-Commissaris J. Hopstaken";

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN DER MUSSELE, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur E. GODDRO, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. VAN DER STRAETEN, die verschijnt voor de derde verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 20 januari 1997 draagt de gemeenteraad van de stad Antwerpen verzoeker, adjunct-commissaris van

politie te Antwerpen, als eerste en W. PROVINCIAEL als tweede kandidaat voor voor een van de vier vacante betrekkingen van commissaris van politie bij de stad Antwerpen. Die voordracht is in wezen gebaseerd op de uitslag die verzoeker had bekomen in de door het stadsbestuur georganiseerde selectieproef.

1.2. Eveneens op 20 januari 1997 besluit de burgemeester van de stad Antwerpen geen kandidaat aan de voordracht van de gemeenteraad toe te voegen.

De gouverneur van de provincie Antwerpen sluit zich op 4 april 1997 aan bij de voordracht van de gemeenteraad. Hij adviseert verzoeker te benoemen tot commissaris van politie te Antwerpen.

1.3. Op 9 april 1997 verstrekt de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen over verzoeker een advies dat verwijst naar zekere ervaringen uit het verleden en dat het volgende besluit formuleert :

"Ofschoon de heer Peter VAN DER HEYDEN intellectueel over alle capaciteiten beschikt voor de beoogde functie, heeft mijn ambt twijfels omtrent zijn karakteriële geschiktheid. Het kan enkel de hoop uitdrukken dat gedurende de laatste vijf jaar betrokkene tot enige maturiteit is gekomen. Zijn goede resultaten op de psychotechnische proeven, waarin hij als derde gerangschikt werd, geven hieraan enige steun, hetgeen mijn ambt toelaat, zij het onder voorbehoud een gunstig advies betreffende de heer Peter VAN DER HEYDEN te verlenen".

Bij dat advies is het advies van de Procureur des Konings te Antwerpen gevoegd dat zelf steun vindt in een uiteenzetting van de gerechtelijke politie en dat luidt als volgt :

"In het verleden is betrokkene, vooral ten gevolge van zijn persoonlijkheid, diverse malen in aanvaring gekomen met mijn ambt,

De laatste jaren, gelet ook op zijn detachering naar de APSD had mijn ambt nog nauwelijks contact met betrokkene en zijn er ook geen opmerkingen meer te formuleren. In die optiek adviseert mijn ambt dan ook gunstig".

1.4. Op 24 juli 1997 stelt de Minister van Binnenlandse Zaken de gouverneur van de provincie Antwerpen in kennis van het advies van de Procureur-generaal en vraagt hem "(i)n het licht van de feiten zoals omschreven in het advies van de Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Antwerpen (...), indien voormelde feiten uw ambt niet bekend waren, zo vlug mogelijk het departement te laten weten of u uw oorspronkelijk advies behoudt dan wel of deze feiten aanleiding zijn voor uw ambt om uw advies verstrekt op 4 april 1997 aan te passen of te vervolledigen".

Eveneens op 24 juli 1997 vraagt de minister dat de Procureur-generaal van Antwerpen zijn advies zou verduidelijken.

1.5.1. De gouverneur antwoordt de minister op 14 augustus 1997 dat de door de Procureur-generaal in zijn advies aangehaalde feiten aan zijn diensten bekend waren.

Hij wijst erop dat hij in 1991 de hem door de Procureur-generaal ter kennis gebrachte feiten aan het stadsbestuur "voor passend disciplinair gevolg" heeft overgemaakt, dat door het overschrijden van de termijnen uiteindelijk geen tuchtstraf kan worden opgelegd maar dat hoe dan ook, "zelfs indien een tuchtstraf zou zijn uitgesproken (...) deze ondertussen zijn doorgehaald" en dat het "de bedoeling van de doorhaling is te vermijden dat een tuchtstraf voor altijd op de loopbaan van een ambtenaar blijft wegen indien hij, na het uitspreken van de straf, door zijn onberispelijke dienst getuigt van zijn goede wil".

De brief vervolgt :

"Ik kan enkel maar bevestigen dat mij sedert de gewraakte feiten van 1991 geen enkele klacht meer bereikte aangaande het gedrag en de wijze van dienen van betrokkene en dat de korpschef een zeer lovend advies terzake uitbrengt. De goede resultaten op de psycho-technische proeven vormen bovendien een goede

indicatie dat de heer VAN DER HEYDEN voldoende maturiteit heeft verworven. Ook de procureur-generaal is die mening toegedaan.

Hoe dan ook kan moeilijk gerechtvaardigd worden dat feiten van meer dan zes jaar geleden die destijds niet hebben geleid tot een tuchtstraf, een benoeming van betrokkene zouden verhinderen terwijl andere elementen gunstig zijn.

In die omstandigheden is er dan ook niet voldoende reden om mijn gunstig advies voor de benoeming van de heer VAN DER HEYDEN tot politiecommissaris te wijzigen".

1.5.2. De Procureur-generaal verduidelijkt in een brief van 5 september 1997 zijn advies van 9 april 1997 als volgt :

"Mijn ambt acht de heer Peter VAN DER HEYDEN qua vorming en intellectuele capaciteiten zeker bekwaam om het beoogde ambt te vervullen.

In het verleden zijn er evenwel incidenten geweest zoals reeds aangehaald in mijn brief van 9 april 1994 (...), die op zichzelf kunnen leiden tot het besluit dat betrokkene qua karakter voor dit ambt niet geschikt is.

Evenwel moet ermede rekening gehouden worden dat het laatste mijn ambt bekende incident dateert van 7 februari 1991 en er inmiddels meer dan zes jaar verstreken zijn. Wanneer bovendien blijkt dat betrokkene in de psychotechnische proeven, die dan toch de bedoeling hebben een selectie op basis van objectieve criteria mogelijk te maken, op één kandidaat na de hoogste score haalt, is mijn ambt van oordeel dat een negatief advies geen voldoende steun (meer) zou vinden in de gegevens waarover het thans beschikt.

In die optiek werd het gunstig advies onder voorbehoud geformuleerd en meent mijn ambt dit advies te moeten handhaven".

1.6. Op 2 december 1997 schrijft de Minister van Binnenlandse Zaken aan de gouverneur van de provincie Antwerpen wat volgt :

"Bij besluit van 20 januari 1997 draagt de gemeenteraad van Antwerpen de heren Peter VAN DER HEYDEN en Willy PROVINCIAEL respectievelijk als eerste en tweede kandidaat voor voor de betrekking van commissaris van politie te Antwerpen (tweede vacature).

1. De kandidatuur van de heer Peter VAN DER HEYDEN

Uit de adviezen en de motivatie dienaangaande die me door de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen werden overgemaakt besluit ik dat de heer Peter VAN DER HEYDEN niet over voldoende waarborgen beschikt om het ambt van politiecommissaris waar te nemen.

In zijn advies van 9 april 1997 stelt de procureur-generaal (...).

In zijn aanvullend advies van 5 september 1997 stelt de Procureur-generaal dat de heer Peter VAN DER HEYDEN qua vorming en intellectuele capaciteiten zeker bekwaam is om het beoogde ambt te vervullen.

In het verleden zijn er evenwel incidenten geweest zoals reeds aangehaald in zijn brief van 9 april 1994, die op zichzelf kunnen leiden tot het besluit dat betrokkene qua karakter voor dit ambt niet geschikt is.

De Procureur-generaal handhaaft nochtans zijn eerste geformuleerd advies rekening houdende met de anciënniteit van de laatste hem bekende incidenten en de resultaten van betrokkene in de psychotechnische proeven.

Ikzelf meen nochtans dat deze incidenten duiden op persoonlijkheids- en gedragskenmerken van betrokkene die uitermate ongeschikt en onaangepast lijken voor de te bekleden functie van politiecommissaris.

Het feit dat er sinds 1991 geen bijkomende nieuwe incidenten werden gemeld in hoofde van betrokkene biedt evenmin op zich een voldoende waarborg aangaande een positieve en onomkeerbare ontwikkeling van betrokkene.

Om deze redenen verzoek ik u derhalve om in toepassing van artikel 191, tweede lid van de nieuwe gemeentewet de gemeenteraad van Antwerpen op te dragen de heer Peter VAN DER HEYDEN op de lijst met voordrachten binnen de drie maanden te vervangen. Mag ik u verzoeken de heer Peter VAN DER HEYDEN in kennis te stellen van deze beslissing en de motieven die aan de basis hiervan liggen.

(...)"

Deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken maakt het eerste voorwerp van de onderhavige vordering uit.

1.7.1. De gouverneur van de provincie Antwerpen zendt op 15 december 1997 aan de burgemeester van de stad Antwerpen een kopie van de brief van de minister.

Hij vraagt aan de burgemeester "onmiddellijk het nodige te doen opdat de heer VAN DER HEYDEN door de gemeenteraad zou worden vervangen op de lijst met

voordrachten overeenkomstig artikel 191, tweede lid van de nieuwe gemeentewet".

De in die brief vervatte beslissing van de provinciegouverneur maakt het tweede voorwerp van de onderhavige vordering uit.

1.7.2. Op 19 december 1997 zendt de gouverneur aan verzoeker een kopie van de op hem betrekking hebbende passages uit de brief van 2 december 1997 van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Hij deelt aan verzoeker mede dat de minister hem niet wenst te benoemen.

1.8. Op 16 februari 1998 gaat de gemeenteraad van Antwerpen in op het voorstel van het college van burgemeester en schepenen om verzoeker op de voordrachtlijst van 20 januari 1997 te vervangen door J. HOPSTAKEN zodat W. PROVINCIAEL als eerste kandidaat en J. HOPSTAKEN als tweede kandidaat wordt gerangschikt.

Hij besluit verzoeker op de voordrachtlijst te vervangen door adjunct-commissaris-inspecteur J. HOPSTAKEN.

Die beslissing wordt op 13 maart 1998 aan de raadsman van verzoeker medegedeeld.

Zij vormt het derde voorwerp van het onderhavige beroep.

2. Overwegende dat de verwerende partijen allen ontvankelijkheidsexcepties opwerpen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij vooreerst uiteenzet dat het verzoek van 2 december 1997 van de Minister van Binnenlandse Zaken aan de gouverneur van de provincie Antwerpen om aan de gemeenteraad van Antwerpen op te dragen verzoeker op de voordrachtlijst te vervangen op 18 december 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht is en dat het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de ministeriële

beslissing niet binnen de zestig dagen na die kennisgeving ingediend is; dat zij vervolgens betoogt dat de beslissing van de minister een zuiver voorbereidend karakter heeft omdat de discretionaire bevoegdheid van de provinciegouverneur, die overeenkomstig artikel 191, tweede lid van de nieuwe gemeentewet aan de gemeenteraad kan verzoeken een kandidaat op de voordrachtlijst te vervangen, er niet door beperkt wordt; dat zij tenslotte stelt dat met eenzelfde verzoekschrift niet gelijktijdig "drie onderscheiden beslissingen in hoofdde kunnen worden aangevochten";

Overwegende dat de tweede verwerende partij stelt dat de voordracht van kandidaten voor een benoeming tot politiecommissaris een aan de gemeenteraad voorbehouden bevoegdheid is zodat het de gemeenteraad is die ook besluit om al dan niet op een uitnodiging tot vervanging van een kandidaat over te gaan; dat zij daaruit afleidt dat de brief van de gouverneur om tot een nieuwe voordrachtbeslissing te komen een louter voorbereidende handeling is, die voor verzoeker geen enkel nadelig gevolg heeft gehad vermits de gemeenteraad zich daadwerkelijk neergelegd heeft bij de wens van de Minister van Binnenlandse Zaken;

Overwegende dat de derde verwerende partij de tijdigheid van de vordering betwist; dat zij dienaangaande betoogt dat die problematiek afhangt van het antwoord op de vraag welke beslissing voor verzoeker griefhoudend is en wanneer zij door verzoeker gekend was; dat zij van oordeel is dat de beslissing die verzoeker grieft die is van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 december 1997 waarin duidelijk gesteld wordt dat hij verzoeker niet zou benoemen terwijl de nagevolgde gemeenteraadsbeslissing van 16 februari 1998, omdat verzoeker die beslissing niet grievend acht in de mate dat J. HOPSTAKEN wordt voorgedragen, voor hem alleen maar een "noodzakelijk gevolg (is)" van de ministeriële

beslissing; dat zij daaruit afleidt dat verzoeker, die door de provinciegouverneur in kennis gesteld is van de beslissing van de minister, binnen de zestig dagen een annulatieberoep tegen die beslissing had moeten instellen zodat zijn vordering tegen het besluit, dat er slechts het noodzakelijk gevolg van is, onontvankelijk is; dat zij, bekeken vanuit het aspect van het belang, betoogt dat zelfs indien de Raad van State het gemeenteraadsbesluit van 16 februari 1998 zou schorsen, de minister dan toch nog kan vaststellen dat niet is ingegaan op zijn vraag om verzoeker te vervangen;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat aldus gezien de Raad van State de opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties niet moet onderzoeken wanneer hij tot de vaststelling komt dat een van de genoemde grondvoorwaarden niet is vervuld; dat hij zich hierna dan ook beperkt tot het onderzoek van de grondvoorwaarde van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

2.2. Overwegende dat verzoeker uiteenzet wat volgt : Hij is door de gemeenteraad van Antwerpen als eerste kandidaat voor de benoeming tot politiecommissaris voorgedragen, maar na de nieuwe voordrachtbeslissing van de gemeenteraad geldt die voordracht niet meer, is hij dus geen kandidaat meer en wordt hij ook niet meer uitgenodigd voor de wekelijkse vergaderingen van de politiecommissarissen of voor seminaries; de vervanging van zijn kandidatuur door de gemeenteraad op vraag van de minister is een verkapte tuchtstraf die hem moreel

schade berokkent ten aanzien van de leden van het korps, van de Antwerpse bevolking en zelfs binnen de groep van de Belgische politiediensten omdat hij thans gedetacheerd is naar de Algemene Politiesteundienst; zijn vervanging op de voordrachtlijst heeft tot gevolg dat hij niet meer kan benoemd worden, hetgeen hem een evident nadeel berokkent ten overstaan van de twee kandidaten die nu wel zijn voorgedragen en die nog wel ervaring kunnen opdoen via hun deelneming aan de wekelijkse korpsvergadering en seminaries; de blaam die hij ondervindt kan door een vernietiging niet hersteld worden; indien de bestreden beslissingen van de minister, van de gouverneur en van de gemeenteraad geschorst worden, ontstaat voor hem opnieuw de kans op benoeming of kan, minstens opnieuw een lijst met zijn kandidatuur worden opgemaakt;

2.3.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat de ministeriële beslissing van 2 december 1997 een zuiver voorbereidend karakter heeft zodat zij onmogelijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.3.2. Overwegende dat de derde verwerende partij, het onderscheid makend tussen het belang bij het annulatieberoep en het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, het in het algemeen "twijfelachtig" noemt dat verzoeker een onmiddellijk nadeel zou ondergaan omdat verzoeker, hoewel hij in december door de provinciegouverneur op de hoogte gebracht is van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken, meer dan vier maanden gewacht heeft om die beslissing te bestrijden; dat zij daaraan toevoegt dat verzoeker ook nog na de kennisneming op 13 maart 1998 van de beslissing van 16 februari 1998 van de gemeenteraad van Antwerpen nog ruimschoots gewacht heeft alvorens zijn vordering in te dienen en dat zodoende de passiviteit die verzoeker zelf ten toon heeft gespreid reden moet

zijn om in zijn hoofde het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te ontkennen; dat zij ook van oordeel is dat het ernstig karakter van het nadeel niet wordt aangetoond en dat uit niets blijkt dat zonder schorsing verzoeker geen kans meer zou hebben op een benoeming omdat, na vernietiging van de bestreden beslissingen, verzoeker opnieuw zijn kans kan wagen in de te hernemen procedure; dat zij besluit dat wagen moreel nadeel waarop verzoeker zich beroept hersteld zal worden door een nakomende vernietiging en dat hoe dan ook de gemeenteraad niet verantwoordelijk is voor publiciteit die aan de beslissing gegeven is;

2.4.1. Overwegende dat een beslissing als die van de Minister van Binnenlandse Zaken om geen van de op 20 januari 1997 door de gemeenteraad van Antwerpen voorgedragen kandidaten voor benoeming aan de Koning voor te dragen en om, vervolgens, de benoemingsprocedure geheel of gedeeltelijk te herbeginnen door via het mechanisme van artikel 191, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet een gehele of een gedeeltelijke nieuwe voordracht van de gemeenteraad uit te lokken, een beslissing is die door zich benadeeld voelende personen met een annulatieberoep kan bestreden worden en waarvan ook de schorsing kan gevorderd worden voor zover, bijkomend, wordt aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweeg brengt; dat, los van de vraag of met het indienen van een annulatieberoep tegen een dergelijke beslissing, als zijnde een voorbeslissing in het kader van de complexe rechtshandeling die afgesloten wordt met de eindbeslissing om een politiecommissaris te benoemen -en waarbij uitgemaakt moet worden of de beslissing van de minister om geen kandidaat aan de Koning voor te dragen als een dergelijke eindbeslissing moet aangemerkt worden-, mag gewacht worden totdat vast komt te staan dat de gemeenteraad, door het doen van een nieuwe voordracht of door de aanpassing van zijn vroeger

voordrachtbesluit, zich in de zienswijze van de minister inpast -stelling die verzoeker in zijn uiteenzetting ter terechtzitting benadrukt-, het in elk geval zo is dat de kandidaten die het voorwerp uitmaken van de beslissing van de minister om geen voorstel tot benoeming aan het Staatshoofd te doen op dat ogenblik elke kans verliezen om op grond van het gemeenteraadsbesluit waarmee zij voorgedragen waren tot politiecommissaris benoemd te worden; dat dus op dat ogenblik zich het nadeel voltrekt dat verbonden is met hun niet-benoeming tot politiecommissaris;

2.4.2. Overwegende dat een verzoeker die beweert dat een beslissing hem definitief een ernstig nadeel berokkent maar die verzuimt om met bekwame spoed het nodige te doen om de nadelige gevolgen van die beslissing voorlopig van zich af te houden nog slechts zeer ongeloofwaardig het ernstig en het moeilijk te herstellen karakter van het met die beslissing verbonden nadeel kan bepleiten; dat zulks het geval is voor een verzoeker die nalaat de beslissing die hem definitief benadeelt als zodanig, en ongeacht de vraag of zij deel uitmaakt van een complexe verrichting, binnen de reglementair voorgeschreven termijn te bestrijden omdat hij er alsdan zelf verantwoordelijk voor is dat het nadeel langer dan noodzakelijk voortduurt;

2.4.3.1. Overwegende dat verzoeker door de gouverneur van de provincie Antwerpen met een op 19 december 1997 aangetekend verstuurd brief op de hoogte is gesteld van de beslissing van 2 december 1997 van de Minister van Binnenlandse Zaken om zijn kandidatuur niet voor te dragen en om de aangelegenheid naar de gemeenteraad van Antwerpen terug te zenden met het oog op het doen van een nieuwe voordracht; dat verzoeker dus bij de kennisgeving van die brief wist dat en ook waarom zijn kandidatuur niet aan de Koning werd voorgedragen; dat, hoewel hij vanaf dat ogenblik de nodige stappen kon doen om het

nadeel dat hij van die beslissing meende te ondervinden te doen ophouden, hij de beroepstermijn om tegen die beslissing op te komen heeft laten verstrijken om het bestaan van het nadeel pas aan te klagen op het ogenblik dat de gemeenteraad, een stap verder in de procedure die moet leiden tot de benoeming van een politiecommissaris, de voordrachtlijst opnieuw samenstelt; dat in die omstandigheden de Raad van State het door verzoeker aangevoerde nadeel dat teruggaat tot de ministeriële weigeringsbeslissing om zijn kandidatuur aan de Koning voor te dragen niet als een voldoende reden aanvaardt om de schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing te verantwoorden;

2.4.3.2. Overwegende dat, aangezien de gemeenteraad van Antwerpen bij het nemen van zijn beslissing van 16 februari 1998 de weigeringsbeslissing van de minister om verzoeker aan de Koning voor te dragen als een vaststaand gegeven heeft overgenomen, het moreel nadeel dat verzoeker van de door hem bestreden beslissingen beweert te ondergaan omdat zij een verkapte tuchtstraf inhouden evenals het materieel nadeel dat hij niet meer aan de stafvergadering van de politiecommissarissen en aan seminars mag deelnemen het uitsluitend gevolg zijn van de beslissing van de minister om hem niet aan de Koning voor te dragen; dat om de hierboven vermelde reden de Raad dat nadeel niet erkent als voldoende om een schorsing van die beslissing te rechtvaardigen;

2.4.4. Overwegende dat verzoeker ook nog een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ziet in het feit dat de twee kandidaten die ten gevolge van de nieuwe beslissing van 16 februari 1998 van de gemeenteraad op de voordrachtlijst figureren ervaring kunnen opdoen in die zin dat zij kunnen deelnemen aan de korpsvergaderingen van de politiecommissarissen en aan seminars; dat evenwel niet wordt ingezien welk voordeel hen dat kan opleveren wanneer verzoeker de vernietiging van de

ministeriële weigeringsbeslissing om hem aan de Koning voor te dragen bekomt;

3. Overwegende dat verzoeker er niet in slaagt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals de wet dat vereist om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te kunnen bevelen, aan te tonen; dat de vordering om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig oktober 1900 achtennegentig, door :

de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.